

Arrest

nr. 231 478 van 20 januari 2020
in de zaak X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JANSSENS
Duboisstraat 43
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 3 september 2019 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 oktober 2019 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 september 2017 diende de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dit met het oog op het volgen van studies aan de United International Business School, een private onderwijsinstelling.

Bij beslissing van 20 maart 2018 werd aan de verzoekende partij een tijdelijke machtiging tot verblijf toegekend. Zij werd in het bezit gesteld van een A-kaart, geldig tot 30 september 2018.

Nadat de verzoekende partij een aanvraag tot verlenging van haar verblijfsmachtiging had ingediend, werd de geldigheid van haar A-kaart verlengd tot 30 september 2019.

In het administratief dossier zit een *"certificate of graduation"*, opgesteld door de United International Business School op 1 augustus 2019.

Blijkens het administratief dossier diende de verzoekende partij op 17 juni 2019 een aanvraag in tot verlenging van de machtiging tot verblijf. De documenten ter ondersteuning van de aanvraag werden door de stad Antwerpen op 8 augustus 2019 overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. De verzoekende partij wenste nu onderwijs te volgen aan een erkende onderwijsinstelling. Meer bepaald betreft het blijkens stukken in het administratief dossier een *"Taaljaar Nederlands voor Anderstaligen in een academische context (PAVO) – jaaropleiding ter voorbereiding van een academische studie in Vlaanderen, academiejaar 2019-2020"*, aan Linguapolis, het taalinstituut van de Universiteit Antwerpen. De verzoekende partij wenste namelijk in het academiejaar 2020-2021 het programma *"Master of Maritime Sciences"* te volgen dat in het Nederlands wordt onderwezen.

Op 3 september 2019 werd een beslissing tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van studente genomen. Dit betreft de thans bestreden beslissing.

Zij luidt als volgt:

"De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 08/08/2019 bij de burgemeester van Antwerpen door [C.A.], geboren te [D.] op [...], onderdaan van Albanië, verblijvende [...] 2170 ANTWERPEN, in toepassing van de artikelen 9 alinea 2 en 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 15 juli 1996 en 15 september 2006, is verworpen.

MOTIVERING:

Tot staving van de aanvraag tot statuutwijziging van een privé-onderwijsinstelling naar een erkende onderwijsinstelling legt betrokkene een toelating tot inschrijving voor aan Linguapolis voor het volgen van de opleiding Nederlands voor Anderstaligen voor het academiejaar 2019-2020.

Overwegende dat betrokkene geen inschrijvingsattest voorlegt en dat we een toelating tot inschrijving niet aanvaarden aangezien deze niet beantwoordt aan de vereisten van art.58 en 59 van de wet van 15/12/1980 gezien het hier niet om een geldige inschrijving gaat.

Overwegende dat betrokkene geen bewijs levert van voldoende financiële dekking aangezien er geen bijlage 32 werd overgemaakt, noch bewijsstukken van inkomsten van een garant.

Betrokkene kan dus ook niet gemachtigd worden tot een voorlopig verblijf in het kader van artikel 58 omdat zij niet voldoet aan de voorwaarden.

Bijgevolg wordt de machtiging tot voorlopig verblijf verworpen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werpt de verzoekende partij op, *"Schending van artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van art. 58, 59 en 62 van de Vreemdelingenwet."*

De verzoekende partij betoogt als volgt:

"1. Algemeen juridisch kader

Krachtens artikel 62 van de Vreemdelingenwet dienen alle administratieve beslissingen, genomen in toepassing van deze wet, gemotiveerd te worden. Die motiveringsplicht omvat de verschillende verwijderingsmaatregelen, waaronder het bevel om het grondgebied te verlaten.

Met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen werd die motivering aangevuld met substantiële componenten. Bestuurshandelingen moeten overeenkomstig deze wet afdoende gemotiveerd zijn en dienen de juridische en feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Een afdoende motivering houdt in dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te kunnen dragen. De motivering moet m.a.w. draagkrachtig zijn. De aangevoerde motieven moeten pertinent zijn en de beslissing verantwoorden. Dit wil zeggen dat ze duidelijk en concreet de redenen moet weergeven die haar kunnen verantwoorden. De motivering moet ook volledig zijn, wat betekent dat zij een voldoende grondslag voor alle onderdelen van de beslissing behoort te zijn.

2. Toetsing van de bestreden beslissing aan de materiële en formele motiveringsplicht, schending van art. 58, 59 en 62 Vw.

De motivering is niet afdoende, zoals vereist door de Wet Motivering Bestuurshandelingen.

Dat de Staatssecretaris derhalve de bewijswaarde van de door verzoekende partij ingediende documenten miskent en hiermee de art. 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen miskent. De beslissing van de staatssecretaris wordt niet gedragen door de feiten van het dossier.

Verzoeker deed bij de gemeente een aanvraag tot verlenging van haar BIVR als student. Op het ogenblik van de aanvraag van de verlenging was verzoekende partij nog in het bezit van een geldig BIVR.

De voorwaarden die de wet stelt aan een verblijfsvergunning als student op basis van artikel 58 en 59 Vw. zijn de volgende:

Art. 58: Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling (die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen) moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der (in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°), bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt : <W 1996-07-15/33, art. 46, 012; Inwerkingtreding : 16-12-1996 1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59; 2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit; 3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken; 4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar. Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan (de Minister) of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren. <W 1996-07-15/33, art. 4, 012; Inwerkingtreding : 16-12-1996> (De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid.) <W 2006-09-15/72, art. 62, 041; Inwerkingtreding : 01-06-2007>

Art. 59: Al de (door de overheid) georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen zijn bevoegd om het vereiste attest af te geven. <W 1996-07-15/33, art. 47, 012; Inwerkingtreding : 16-12-1996> Dit attest bevestigt, hetzij dat de vreemdeling als regelmatige leerling of student, die voldoet aan de voorwaarden inzake voorafgaande studies, ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, een aanvraag tot het verlenen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften ingediend heeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, ingeschreven is voor de toelatingsproef. In de twee laatste gevallen moet een nieuw attest binnen vier maanden bevestigen dat de vreemdeling, na het bekomen van de gelijkwaardigheid van diploma of studiegetuigschrift of na het slagen voor de toelatingsproef, als regelmatig leerling of student ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft. Het attest moet betrekking hebben op een onderwijs met volledig leerplan; het mag echter ook betrekking hebben op een onderwijs met beperkt uurrooster wanneer de vreemdeling bewijst dat dit onderwijs zijn hoofdbezigheid en de voorbereiding of de aanvulling van een onderwijs met volledig leer plan zal uitmaken.

Verzoeker legde de nodige documenten voor:

- Paspoort verzoekende partij
- Bewijzen van bestaansmiddelen (bankafschrift + studentenovereenkomst)
- Bewijs deelname examen
- Bewijs ziektekostenverzekering geldig in België
- Inschrijvingsattesten (2) bij een erkende onderwijsinstelling in België

Op basis van deze documenten is het dus duidelijk dat verzoekende partij een BIVR als student kan afgeleverd worden.

Evenwel nam de staatssecretaris de volgende beslissing:

"Tot staving van de aanvraag tot statuutswijziging van een privé-onderwijsinstelling naar een erkende onderwijsinstelling legt betrokkene een toelating tot inschrijving voor aan Linguapolis voor het volgen van de opleiding Nederlands voor Anderstaligen voor het academiejaar 2019- 2020.

Overwegende dat betrokkenen geen inschrijvingsattest voorlegt en dat we een toelating tot inschrijving niet aanvaarden aangezien deze niet beantwoord aan de vereisten van art. 58 en 59 van de wet van 15/12/1980 gezien het hier niet om een geldige inschrijving gaat.

Overwegende dat betrokkene geenbewijs levert van voldoende financiële dekking aangezien er geen bijlage 32 werd overgemaakt, noch bewijsstukken van inkomsten van een garant.

Betrokkene kan dus niet gemachtigd worden tot een voorlopig verblijf in het kader van artikel 58 omdat zij niet voldoet aan de voorwaarden."

Verzoekende partij kreeg op 5 september 2019 een uitnodiging voor een afspraak op 15 oktober 2019 (zie stuk 5). Verzoekende partij gaat ervan uit dat deze afspraak dient om haar dossier voor de aanvraag verlenging BIVR als student te vervolledigen.

Verzoekende partij meent dat de Staatssecretaris op 3 september 2019 nog geen had hoeven te nemen, aangezien verzoekende partij nog een geldig BIVR, nl. tot 30.09.2019, had en zij minstens tot 30.09.2019 de tijd had om haar dossier te vervolledigen, wat zij ook gedaan heeft (zie stuk 6).

Verzoekende partij heeft rechtstreeks aan de dienst vreemdelingenzaken te Brussel alle gevraagde stukken opgestuurd, hoewel zij pas op 15/10/2019 een afspraak bij de dienst vreemdelingenzaken van de gemeente had gekregen. Op 30.09.2019 ontvangt de raadsman van verzoeken de partij van de dienst vreemdelingenzaken te Brussel een bericht: "Indien u niet akkoord bent met de beslissing van de dienst vreemdelingenzaken, staat het u vrij beroep aan te tekenen zoals weergegeven op de akte van kennisgeving van de verwerping op datum van 03/09/2019." (zie stuk 11).

Verzoekende partij voldoet evenwel aan de voorwaarden van art. 58 en 59 Vw.

Vermits verzoekende partij aan alle voorwaarden van art. 58 en 59 Vw. voldoet en verzoekende partij hiervan alle bewijsstukken nog voor het verstrijken van het BIVR en nog voor de afspraak bij de dienst vreemdelingenzaken van haar gemeente heeft ingediend, is de beslissing van de Staatssecretaris van 3 september 2019 voorbarig en schendt deze beslissing art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, omdat de Staatssecretaris geen rekening houdt met de door verzoekende partij ingediende documenten.

Er moet derhalve worden geconcludeerd dat de Staatssecretaris ten onrechte de beslissing genomen heeft en hierdoor het motiveringsbeginsel van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de artikelen 58, 59 en 62 Vw. schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.3. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, namelijk de artikelen 58 en 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Ook de feitelijke overwegingen worden duidelijk weergegeven. Zo wordt er in de bestreden beslissing gesteld dat verzoekster geen inschrijvingsattest noch het bewijs van voldoende financiële dekking heeft neergelegd.

Zoals de verwerende partij terecht opmerkt in haar nota maakt de verzoekende partij niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt dan ook niet.

2.4. Waar de verzoekende partij inhoudelijke kritiek levert op de motivering van de bestreden beslissing bekijkt de Raad het middel vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.5. Artikel 58 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen, moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt:

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid.”

Artikel 59 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Al de door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen zijn bevoegd om het vereiste attest af te geven.

Dit attest bevestigt, hetzij dat de vreemdeling als regelmatige leerling of student, die voldoet aan de voorwaarden inzake voorafgaande studies, ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, een aanvraag tot het verlenen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften ingediend heeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, ingeschreven is voor de toelatingsproef.

In de twee laatste gevallen moet een nieuw attest binnen vier maanden bevestigen dat de vreemdeling, na het bekomen van de gelijkwaardigheid van diploma of studiegetuigschrift of na het slagen voor de toelatingsproef, als regelmatige leerling of student ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft.

Het attest moet betrekking hebben op een onderwijs met volledig leerplan; het mag echter ook betrekking hebben op een onderwijs met beperkt uurrooster wanneer de vreemdeling bewijst dat dit onderwijs zijn hoofdbezigheid en de voorbereiding of de aanvulling van een onderwijs met volledig leerplan zal uitmaken”.

2.6. Uit de voormelde artikelen blijkt dat een machtiging tot verblijf als student aan een erkende onderwijsinstelling vereist dat een attest wordt overgemaakt, afgegeven door een door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling, waarin wordt bevestigd dat de vreemdeling als regelmatige leerling of student, die voldoet aan de voorwaarden inzake voorafgaande studies, is ingeschreven in de onderwijsinstelling die het afgeeft.

2.7. De verzoekende partij houdt voor dat zij de nodige bewijsstukken heeft neergelegd opdat haar aanvraag om een machtiging tot verblijf als student zou worden goedgekeurd. Zo stelt zij dat zij haar paspoort, bewijzen van bestaansmiddelen, bewijs van deelname aan de examens, bewijs van een ziektekostenverzekering geldig in België en twee inschrijvingsattesten bij een erkende onderwijsinstelling in België heeft neergelegd.

2.8. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij de volgende stukken heeft neergelegd ter ondersteuning van haar aanvraag tot verlenging van haar machtiging tot verblijf, die zoals de bestreden beslissing terecht stelt, in wezen een aanvraag tot statuutswijziging uitmaakt, met name van een student die studeert aan een privé-onderwijsinstelling naar een student die studeert aan een erkende onderwijsinstelling :

“een toelating Linguapolis jaaropleiding Nederlands voor anderstaligen 2019-2020, een overeenkomst studentenjob van 08/07/2019 tot 30/09/2019, een verklaring lidmaatschap CM, een bankuittreksel van betrokkene en een toelating U-Antwerpen voor 2020-2021 Master maritime sciences, op voorwaarde van slagen voorbereidend jaar , een attest van UIBS en een blanco strafregister”.

2.9. De Raad kan de verwerende partij gelet op het voormelde en op de andere stukken die zich bevinden in het administratief dossier volgen wanneer ze in haar nota opwerpt:

“Verzoekende partij verliest dus uit het oog dat zij bij haar aanvraag geen bewijs van een inschrijvingsattest heeft neergelegd, doch enkel een toelating tot inschrijving, hetgeen bezwaarlijk als een geldig inschrijvingsattest aanvaard kan worden. Verzoekende partij kan niet ernstig voorhouden dat zij bij haar aanvraag reeds voornoemde documenten heeft neergelegd, immers maakte verzoeksters raadsman op 25 september 2019, dus nadat de bestreden beslissing werd genomen, een e-mail over aan de verwerende partij waarin hij stelt: “In bijlage treft U de ontbrekende attesten aan. Mijn cliënte is thans ingeschreven voor een voltijdse opleiding aan de Universiteit en zij heft ook het inschrijvingsgeld betaald(...). Kan U het nodige doen voor de afgifte/verlenging van de verblijfsvergunning.” (zie bijlage 1). Hierin erkent de verzoekende partij aldus dat ze de inschrijvingsattesten slechts na het nemen van de bestreden beslissing heeft overgemaakt. Verzoekende partij kan aldus de verwerende partij niet verwijten geen rekening gehouden te hebben met documenten die zij niet voor het nemen van de bestreden beslissing, doch slechts na het nemen van de bestreden beslissing heeft neergelegd.”

2.10. De verzoekende partij beseft dat ze het vereiste inschrijvingsattest niet heeft overgemaakt bij haar aanvraag en evenmin voordat de bestreden beslissing werd getroffen, aangezien ze erop hamert dat ze tot 30 september 2019, met name tot de afloop van de geldigheidsduur van haar bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, de tijd had om haar dossier te vervolledigen en dus alsnog een inschrijvingsattest over te maken. Echter laat de verzoekende partij na de juridische grondslag hiervan mee te delen. Zulks kan alleszins niet worden gelezen in de door de verzoekende partij geschonden geachte artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet. Het komt de Raad niet toe om leemtes in het verzoekschrift te gaan opvullen.

2.11. De vaststelling dat de verzoekende partij geen inschrijvingsattest heeft neergelegd volstaat om de bestreden beslissing te schragen. Dit motief blijft overeind. Kritiek op het motief dat de verzoekende partij geen bewijs van voldoende financiële dekking heeft gegeven kan dan ook geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.12. De overtuiging van de verzoekende partij dat ze op basis van de verstrekte documenten een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister als student diende te ontvangen, dat de bewijswaarde van deze documenten miskend werd, alsook haar overtuiging dat ze voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet en dat de verwerende partij op 3 september 2019 nog geen beslissing diende te treffen, kunnen geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA